

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Ivris Pontificii

Venator, Daniel

[S.l.], 1579

VD16 V 541

De Consangvinitate, Et Affinitate Titulus XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

§24 ANALYS. IVRIS PONTIFICII
tatis, extr. eo. Licet, sint qui inter affinitatis gra-
dum proximum & remotum, distinguendū pu-
rent, vt, d. c. discretionem, in fin. ext. eod.

DE CONSANGVINITATE, ET Affinitate.

Titulus XIII.

Continuatio.

CAusa consanguinitatis, sunt nuptiæ licitæ,
& matrimoniū legitimū: sed affinitatis cau-
sa, sunt nuptiæ licitæ & illicitæ. Quia qua-
uis cōiunctione, siue cōiugali, siue fornicaria, in-
ducitur affinitas: vt dictū est superiore titulo.

Quid est Consanguinitas?

Consanguinitas est, vinculum personarum ab
eodē stirpite descendentium, vel ascendentium car-
nali propagatione contractum. Et dicitur etiam
generali nomine cognatio, quæ cognationem in
specie per matrem, & agnitionem, per patrem,
inductam, complectitur, l. non facile, ff. de grad.
affi. & consanguinitatis.

Vnde dicitur Consanguinitas?

Cōsanguinitas dicitur à con, & sanguine, quasi
cōmunem habentes sanguinē: sicuti etiā cognati
ab eo dici putantur, quod quasi vnā communi-
ter uē nati, vel ab eodē orti progenitiue sunt, d. l.
non facile, §. cognati, ff. de grad. affi. & consang.

Quotuplex Consanguinitas vel Cognatio?

Triples iuxta linearum diuersitatem: paren-
tum scilicet, liberorum, & transuersalium. Quæ
diuisio non facile absq; arbore consanguinitatis
depicta intelligi poterit, iuxta illud:

sequitur

*Regniis irritant animum demissa per aures,
Quam quæ sunt oculis subdita fidelibus.*

c. inter memoratas, 16. q. 3. & c. ad sedem, 35. q. 5.
Operæ tamen pretium erit, hoc loco eam paucis
declarare.

Quid est Arbor consanguinitatis?

Est dilucida quædam demonstratio, qua per-
sonarum gradus, cognationis proximitas, & di-
stantia, ob oculos ponuntur, Hostiens. in §. quali-
ter arbor, eod. tit.

Quotuplex Arbor?

Duplex, Ciuilis & Canonica. Ciuilis arbor ad
leges Ciuiles pertinet, quæ proximitate graduū
obseruata, tutelas & successiones deferunt. Ca-
nonica verò propriè in generatiōe computāda,
nuptijsq; permittendis, vel interdicens: qua-
rum decisiones, si controuersia existat, ex iure
Canonico petenda est: vtimur, c. ad sedem, 35.
quæst. 5.

*Quomodò Arbor Ciuilis & Canonica
differant?*

Differunt causa efficiente, causa formali, &
causa finali. A causa efficiente differentia colli-
gitur: quia ciuilis, lege ciuili introducta est: Ca-
nonica verò Decreto Synodi in Lateranēsi confi-
storio habitæ, constituta & comprobata, c. ad se-
dem, §. nos verò, Deo annuente, 35. q. 5. 2. Cau-
sa formali. Licet enim iure Canonico, & Ciuili,
inter ascendentes & descendentes, eodem mo-
do numerentur gradus: vtrinque enim singule per-
sonæ singulis repræsentāt gradus, stipite depto:
Fff 5 tamen

tamen quò ad collaterales ius canonicum, & ius
 ciuile multum discrepant: cum in numeratione
 tum prohibitione graduum, linea aequalis. In ar
 bore enim ciuili singulae personae, stipite depto,
 singulos gradus constituunt: sed in canonica,
 duae semper personae linea aequalis, pro vno gra
 du numerantur: Et duo gradus legales, vnum ca
 nonicum constituunt. Fratres igitur, qui secun
 dum leges, in secundo gradu dicuntur esse, iuxta
 canones numerantur in primo gradu. Filij fra
 trum, qui illic numerantur in quarto: hic com
 putantur in secundo. nepotes vero qui in sexto
 ibi, istic numerantur in tertio, c. ad sedem, §.
 nanque duae, 35. q. 5. Et sic deinceps. Ratio diuer
 sitatis ex diuerso vtriusque arboris sine percipi
 tur: in legibus enim, vt inquit Alexander, ob
 nihil aliud ipsa graduum mentio facta est, nisi
 vt haereditas, vel successio ab vna ad alteram
 personam, inter consanguineos deferatur: ergo
 iure ciuili secundum personarum numerum
 computantur gradus, l. iurisconsultus, ff. de gradi
 bus consang. & affin. In canonibus vero, ob hoc
 progenies computatur, vt aperte monstratur
 vsque ad quotam generationem, a consangui
 neorum nuptijs sit abstinendum. Cum igitur nuptiae
 sine duabus non valent fieri personis, ideo canones
 duas in vno gradu personas constituerunt, d. c.
 cum ad sedem, §. in legibus, 35. q. 5. Denique a
 causa finali differentia sumitur: nam iure Pon
 tificio arbor canonica praescribitur, vt ritè & ca
 nonicè inter fideles nuptiae celebrentur, vt testa
 tur Alexander, in d. l. ad sedem, & supra dixi. Ar
 bor autem ciuilis, vt haereditates, & tutela, &
 alia

alia propinquis, modo legitimo deferantur, & permittantur. Hinc ait Paulus iuriscōsultus in libro singularis de gradibus affīn. iuriscōsultus cognatorum gradus & affīnium nosse debet: quia legibus hāreditates & tutelæ, ad proximum quemque agnatum, redire consueuerunt. Sed & edicto prætorum proximo cuique cognato dat bonorum possessionem, præterea lege iudiciorum publicorum contra affīnes & adgnatos testimonium inuiti dicere non coguntur, l. iuriscōsultus, ff. de gradibus affīn. & consang.

Qua in Arbore consanguinitatis considerantur?

Tria potissimum: stipes, ordo, & gradus.

Quid Stipes?

Stipes hic intelligitur illa persona, à qua alix omnes personæ, de quarum cognatione & propinquitate quæritur, originem traxerunt, nec in computationem personarum ad constituendum gradum æqualis, vel inæqualis lineæ venit.

Quid Ordo?

Ordo est collectio personarum, ab eodem stipe descendentium, diuersos gradus continēs, & numeros distinguens, Hostiens. in §. quid linea, hoc tit.

Ordo quotuplex?

Triples, superiorum, inferiorum, & ex transuerso, siue à latere, teste Caio in l. 1. ff. de gradibus affīn. & consang.

Quid

Quid ordo Superiorum?

Est collectio personarum, à quibus persona, de cuius cognatione quæstio est, descendit, d. l. 1.

Quid est ordo Inferiorum?

Est, quo omnes inferiores: vt sunt liberi, quibus eidem parentes superiores principium generationis dederunt, continentur, d. l. 1.

Quid est ordo Transuersalium?

Est collectio personarum, quæ directò sibi inuicem generationis principium nō dederunt: sed aliorum deflectunt, licet ab eodē sanguine propagentur, l. iuriconsultus, ff. eod.

Quid est Gradus?

Gradus est habitudo distātionum personarum, qua propinquitatis distātia inter personas duas vel diuersas, discernitur.

Vnde Gradus dicti?

Gradus dicti sunt à similitudine scalarum, locorumve procliuium: quos ita ingredimur, vt à proximo in proximum: id est, in eum, qui quasi ex eo nascitur, transeamus, l. iuriconsulti, §. gradus, ff. eod.

*Quomodo consanguinitatis gradus numerantur?**Et quot sunt?*

Gloriatur Alexander II. in c. ad sedem Apostolicam, 35. q. 5. se in synodo habita in Lateranensi consistorio, conuocatis ad hoc Episcopis, & clericis atque iudicibus diuersarum prouinciarum, errorem illorum, qui consifi legibus, quas
Iusti.

Iustinianus Imperator, de successione cōsanguineorum promulgavit, veterem Ecclesiæ computationem graduum disturbare nituntur, sustulisse, certumq; dinumerationi graduum consanguinitatis modum dedisse: cum tamen nihil magis dederit. ita enim confusè de gradibus differitur in iure Canonico, vt legentis animus varietate & obscuritate materiæ turbatus, nusquam quiescere, vel intellectū figere possit. Cui confusioni non parum adiumenti præstare videtur, varius dinumerandorum graduum modus. Alij namque patrem in primo gradu, filios in secundo ponunt. Alij primum gradum filios appellant, negantes cognationis gradū inter patrem & filium esse: cum pater & filius vna caro, vnaq; persona, iuris fictione censeantur, c. cōtradiciamus, §. hac auctoritate, 35. q. 2. & 3. Pari ratione in transversali linea, sunt quidam, qui nō à fratribus, sed à filiis eorum, id est, patruelibus vel consobrinis genealogiam numerare incipiunt, affirmantes filios patrum, in prima generatione computari debere. Cum fratres quasi quidam truncus, ex quo cæteri ramusculi oriuntur, existant, d. c. ad sedem, §. sunt enim, 35. q. 5. Sed nec illam computationem Alexander à sua putat esse diuersam. Quasi, qui initia numerandi summa à filiis non progrediantur ultra sextam generationem: sed sicut totius mundi sex ætates existunt, & humanæ vitæ itidem sex, ita & in consanguinitate sex tantummodo existiment computandas esse generationes. Quibus finitis, nouæ coniunctionis (vt quasi fugientem possint reuocare consanguinitatem) fiat initium, d. c. ad sedē §. sunt

§. sunt enim. Sed qui à patribus dinumerationē graduum incipiunt septimum generationis gradum adijciant, nec vtrò procedant: cum vltra septimū quidem gradum, nec cōsanguinitas inueniatur, nec nomina graduum reperiantur, nec successio ampliùs prorogari, vel memoria vterioris generatiōis, existere possit, d. c. ad sedem, §. illa quoq; 35. q. 5. Septem igitur gradus consanguinitatis ab Isidoro in c. primo gradu, 35. q. 5. & Paulo in l. Jurisconsultus, ff. eod. constituuntur, quorum quilibet certas personas ordinis, superiorum, inferiorum, & à latere complectitur. Quarum dinumerationem ibi vide & potissimum Ant. contin. in li. 1. subseciuarum, qui deprauatam constitutionem Isidori, fideliter correxit, & à mendis repurgatam nitore restituit.

Quomodo Gradus computentur, vt discernatur personarum distantia?

Circa computationem graduum ad cognoscendū, quoto gradu quælibet persona, ab alia in triplici cognationum ordine distet, tres regulæ traduntur. Quarum prior ad ordinem superiorum & inferiorum: reliquæ duæ, ad eos, qui à latere consistunt, referuntur. Prima Regula est. In ordine, seu linea ascendentium & descendentium: quot sunt personæ, tot sunt gradus, stipite dempto, à quo supputatio initium habet. persona enim addita personæ, ascendendo, vel descendendo, per carnis propagationem, addit gradū: sed non mutat genus. Atque hæc regula tam iure canonico, quàm ciuili generalis est: quæ in linea ex transuerso quoque iure ciuili locum habet.

bet: non autem iure canonico. Secunda. Si in ordine, ex transuerso, duæ sunt personæ æqualiter descendentes à communi stipite, quoto gradu distat altera earum à communi stipite, toto gradu inter se distant: licet & in eodẽ gradu esse dicantur, c. parentelæ, 35. q. 5. Tertia. Si duæ personæ non descendant æqualiter, sed vna sit à communi stipite remotior altera, quoto gradu remotior distat à communi stipite, toto gradu à se quoque distant, c. vlt. extr. eod. Exemplum primæ regulæ est. A me ad abauum quinque personæ numerantur: scilicet, Ego, Pater, Auus, Proauus, Abauus. Hic igitur inter me & Abauũ, quatuor gradus recensentur, quia vna persona demitur. Exemplum secundæ regulæ. Consobrinus distat à communi stipite duobus gradibus, in idem patruelis duobus distat: quia tantũ sũt tres personæ: scilicet, nepos, filius, pater. Ergo cũ vtraque persona pari gradu distet à communi stipite: Eodem etiam gradu, id est, secundo à se distare intelliguntur. Exemplum tertie regulæ. Filius consobrini tertio gradu distat à communi stipite: quia quatuor personæ numerantur, patruelis secundo gradu, ergo filius consobrini & patruelis tertio gradu à se distant, &c. Quæ autem sit horum & aliorum verborum significatio traditur in l. non facile, ff. de gradibus affn. & consang.

*Quæ est causa finalis Arboris canonica
inductæ?*

Vt manifestè monstretur vsque ad quotam
gene-

generationem à cōsanguineorum nuptijs fit abstinendum, d. c. ad sedem, 35. q. 5. nuptiæ autem inter ascendentes & descendentes, in infinitum sunt prohibitæ. Omnes enim hi, qui ordine superiori & inferiori continentur, rationem patrum & filiorum inter se habent. Vnde, si Adam viueret, nullam posset inuenire vxorem, quam sibi matrimonio iungeret: omnes enim ab ipso primo parente originem duximus, c. in copulatione, 35. q. 2. & 3. Neq; contra hanc regulam, propter sanguinis reuerentiam admittitur dispensatio. Inter collaterales verò consanguineos, matrimonium vsque ad secundum gradum lineæ inæqualis secundum computationem arboris canonicæ de iure diuino & iure ciuili prohibetur, Leuit. 18. & §. duorum, instit. de nuptijs. De iure aut canonico olim vsq; ad septimum gradum, hodiè autem vsque ad quartum gradum inclusiuè interdicitur nuptiæ, c. progeniem, c. de consanguinitate, 35. q. 2. & 3. & c. non debet, extr. eod.

Qua causa Impulsua huius prohibitionis?

Est propagatio charitatis, vt ait August. in lib. de ciuitate Dei, 15. cap. 16. Coniunctio maris & femina, quod attinet ad genus humanum, quoddam charitatis seminarium est: vt homines, scilicet, quibus esset utilis & honestissima concordia, diuersarum necessitudinum vinculis neccerentur. Nec vnus in vno multas haberet necessitudines, sed singulæ diffunderentur in singulos, & sic ad consociationem humanam, communicatione

tione officiorum stabiliendam à plurimis participaretur, c. cum igitur, 35. quæst. 1. Licet inter consanguineos causa necessitatis vel utilitatis, id est, bono pacis coniunctiones permittantur, c. quod autem, 35. q. 1.

Quid est Affinitas?

Affinitas est, personarum necessitudo, ex coitu proveniens, omni carens sanguinis parétela. Quæ descriptio iure canonico, quo quilibet coitus affinitati causam dat, non autem iure civili procedit; eo enim iure affinitas per nuptias legitimas tantum contrahitur. Vnde dicitur affinitas, quasi finium vnitas. Duæ enim cognationes, quæ diuersæ inter se sunt per nuptias copulantur, & altera ad alterius cognationis finem accedit, non facile, §. affines, ff. de gradibus.

Quotuplex Affinitas?

Duplex: legitima & illegitima. Legitima dicitur, quæ per nuptias legitimas contrahitur, illegitima verò, quæ per coniunctionem carnis illicitam inducitur, toto tit. de eo qui cum cõsang. & c. nec eam, 35. q. 3.

Quæ in Affinitatis Arbore considerantur?

Potissimum affinitatis genera: non enim habet stipitem vel gradus, sicuti ipsa consanguinitas, sed secundum consanguinitatis gradus diuersa numeratio affinitatis iudicatur.

Quot sunt Affinitatis genera?

Tria. Primum genus affinitatis est, quod per primam carnis copulam, siue, mediante vna

Ggg per-

persona, cōtrahitur. Regula enim est, quod persona addita personæ, per carnis copulam, non gradum, sed genus attinentiæ mutet. Vnde versus: *Mutat nupta genus, sed generata gradus.* Exempli gratia. Ego & soror mea iungimur in primo gradu consanguinitatis, soror legitimè, vel illegitimè à Titio cognoscitur, & sic persona Titij additur per carnis copulam sorori meæ: hæc igitur carnis copula mutat genus attinentiæ. Quia alio genere attinet mihi soror mea, scilicet genere consanguinitatis: alio Titius, videlicet, genere affinitatis. Sed non mutat gradum. Quia eo gradu consanguinitatis, quo mihi iungitur soror, eodem affinitatis gradu, mihi iungitur Titius. Regula enim generalis est. Quoto consanguinitatis gradu mihi iungitur consanguinea mea, eodem affinitatis gradu hic, qui per carnalem copulam huic accedit, mihi attinet. Quia gradus inter affines numerantur, respectu consanguinitatis tantum, vt, c. porrò, §. 9. §.

Secundum genus affinitatis constituitur per personam primo generi additam, copula carnali interueniente, vtputà: pone, quod Titius maritus sororis meæ, qui est mihi in primo genere, & gradu affinitatis, mortua sorore mea, contrahat cum Caia. Hæc Caia quondam Titio sororio meo per carnis copulam iuncta mutat genus. Quia cum Titius attineret mihi primo genere, hæc nunc secundo genere affinitatis mihi attinet. Titio igitur demortuo, hanc in uxorem ducere possum. Quia tantum primum genus affinitatis obstat nuptijs, non autem secundum

dum, vel tertium, &c. Tertium genus affinitatis est, quod per tertiam carnis copulam, siue, tribus personis mediantibus, contrahitur. Exempli gratia: pone in iam dicto exemplo, Titium mortuum esse, & Caiam alij, putà, Seio nubere. Hic Seius est mihi in tertio genere affinitatis. Quia persona personæ secundi generis per matrimonialem copulam adiecta, tertium genus affinitatis constituit. Vnde hic Seius alteram meam sororem ducere potest. Quia tertium genus affinitatis quo ego & soror mea Seio iungimur, nuptijs impedimento non est.

Quot sunt Affinitatis ordines?

Sunt tres: ascendentium, descendentium, & collateralium; sicuti & de consanguinitate dictum est. Ascendentium affinium nomina sunt, veluti focer, focrus, id est, mariti vel vxoris pater & mater: vitricus, id est, præsens maritus matris meæ, à quo ego tamen natus non sum: nouerca, id est, præsens patris meæ vxor, quæ me non peperit. & sic in superioribus. Descendentium nomina sunt, veluti gener, id est, filia maritus, nurus, id est, filij vxor, priuignus vel priuigna, id est, vxoris vel mariti filius, vel filia, ex alio marito vel alia vxore suscepti, & vltiores, &c. Collaterales affines sunt, qui vel marito vel vxori consanguinei sunt ex trāsuerfa linea iuncti. Eorum autem affinium, qui iustis nuptijs parantur. Specialia nomina hæc sunt: videlicet leuir, qui est frater, mariti, sororius, qui est vir sororis, glos, quæ est soror mariti, fratris, quæ est vxor fratris, quæ & ipsa glos rectius dicitur. Ianitricæ, seu Inate-

res, quæ sunt duorum fratrum vxores, c. quod autem, 35. q. 6. & l. iurisconsultus, ff. eod. Alij autem specialia nomina non habent, sed illo consanguinitatis nomine ferè solent appellari: quo nomine vel gradu ab eo nuncupantur, cuius causa affinitatem contraxerunt: veluti qui vxori meæ consobrinus vel patruelis est, is & mihi cōsobrinus vel frater patruelis appellabitur, & similibus.

*Qua est differentia inter Affinitatis genera
& gradus?*

Affinitas, vt suprà dixi, propriè gradus nō habet, sed numerantur gradus ex gradibus consanguinitatis illius, à quo affinitatis causa vel origo trahitur. Genera autem non ex gradibus consanguinitatis, sed per carnis copulam inter consanguineum cognitæ, vel cognoscentis & extraneum, qui per carnis coniunctionem accedit, cōstituuntur, & ex personarum varietate, & accessione propter carnis immixtionem, interueniente, variantur.

Quis Finis & Effectus?

Sicuti matrimonium inter consanguineos ascendentes & descendentes, ratione cōsanguinitatis in infinitum prohibitum est: ita etiam inter affines ascendentes & descendentes, cū hi loco parentum & liberorum habeantur, perpetuè prohibetur, c. 1. extr. eod. & l. non facile, §. hoc itaque, ff. de gradibus, & c. vnde inter cōsanguineos vxoris meæ, quæ ei in recta linea sunt coniuncti & me, nuptiæ consistere non possunt, d. c. 1. extr. eod. & sicuti, de iure Canonico, inter

con-

consanguineos transfuersales vsque ad quartum gradum consanguinitatis inclusiuè matrimonium prohibetur: ita quoque inter affines à late re in primo genere affinitatis, non autem in secundo vel tertio genere affinitatis, quibus matrimonium permittitur nuptiæ sunt prohibite. Olim autè inter illa genera distinguebatur. In primo enim genere prohibebantur, vsq; ad septimum gradum: sicut etiam consanguinitas, c. de affinitate, & c. nullum, 35. q. 3. Secundi autem generis prohibitio erat vsque ad quartum gradum, c. de propinquis, 35. q. 3. Tertium deniq; genus prohibebatur, vsque ad secundum gradum, c. pro duorum, 35. q. 3. Quibus omnibus per Innocentianam constitutionem sublatis, hodiè primi generis affinitatis prohibitio, vsque ad quartum gradum, inclusiuè tantum constituta, & vsu approbata est, c. non debet, extr. eod. siue affinitas per legitimas nuptias, siue per illicitum & vetitum coitum contracta sit, c. ego dixi, 35. q. 3. c. discretio nem, & c. penul. extr. de eo qui cog. consang. vx. suæ, & c. præterea, extr. de sponsalibus. Vnde filius coniugem patruum, vel patruum magni in vxorem ducens, vel quidam cum ea, cuius matrem antea illicita coniunctione cognouit matrimonium contrahens, incestas contrahit nuptias l. licet, C. de incest. nup. & c. veniens, extr. de eo qui cog. consang. vx. suæ vel sponsæ, & c. Affinitas autem quæ est inter consanguineos coniugum trique non impedit nuptias. Hinc est, q; pater & filius possint ducere matrem & filiam, & duo fratres matrem & filiam, seu duas sorores, c. quod super his, extr. eod.

AXIOMATA ET SENTENTIAE.

Quot sunt persona, tot sunt gradus, vna dempta.

Quoto gradu altera persona in linea aequali collateralium distat à communi stipite, toto gradu inter se distant.

Quoto gradu linea inaequalis collateralium remotior distat à stipite, toto gradu à se quoque distant persona, Hostiens. in §. qualiter, vers. quot, & quae sunt, hoc tit.

Persona, de qua queritur, matrimonium contrahente ac consummante, oritur primum genus, & gradus affinitatis, iuxta gradus consanguinitatis inter virum & consanguineos vxoris, & inter vxorem & consanguineos viri, c. quod super his, extr. eod.

Quoto gradu consanguinitatis distat quis à consanguineo suo, vel consanguinea sua, toto gradu distat ab eius vxore, vel marito ipsius, c. de propinquis, 35. q. 3.

Persona addita personae per carnis copulam mutat genus & non gradum, c. fin. §. hac autoritate, 35. q. 3.

Persona addita personae per carnis propagationem mutat gradum, & non genus, c. porro, 35. q. 5.

Sicut de iure cononico inter consanguineos vsque ad quartum gradum consanguinitatis inclusivè matrimonium prohibetur: ita quoque inter affines, c. non debet, extr. eod.

Sicuti matrimonium inter consanguineos ascendentes & descendentes, ratione consanguinitatis in infinitum prohibitum est: ita etiam inter affines ascendentes & descendentes perpetua est cōiugij prohibitio, ratione affinitatis, c. extr. eod.

Affinitas

Affinitas superueniens, de qua saltem constat per famam, soluit sponsalia de futuro, c. super eo, eod.

Si dispensatur cum aliquo ut possit contrahere in certo gradu aliàs prohibito: requiritur, quòd vterq; cõtrahentium toto gradu distet à stipite, præsertim si hoc habet consuetudo, c. quod dilectio, extr. eod.

Iner consanguineos vsq; ad 4. gradum nuptiæ, causa charitatis propaganda, sunt prohibita: licet causa necessitatis permittantur quandoq; c. 1. & c. 2. 35. q. 1.

Copulatio maris & foeminae, quod attinet ad genus humanum, quoddam seminarium est charitatis, c. cum igitur, 35. q. 1.

Consanguineorum coniunctiones quamuis Euangelicis & Apostolicis præceptis non inueniantur prohibita, sunt tamen fugienda. Quia ecclesiasticis institutionibus inueniuntur terminata, c. cum igitur, 35. q. 1. in fine.

Non prohibetur ducere vxorem, qui ignoranter incestum committit, c. si quis, 35. q. 2. & 3.

Sicut sex etatibus mundi generatio & hominis status finitur: ita propinquitas generis tot gradibus terminatur, c. consanguinitas, 35. q. 4.

Præceptio Canonum à propria abstinere consanguinitate iubet, quandiu generatio recordatur aut memoria retinetur, c. ad sedem, & illa quoq; 35. q. 5.

Quod legitur, patrem in causa filij, nec filium in causa patris in testes non esse recipiendos, in criminalibus causis & cõtractibus verum est: quia in matrimonio cõtrahendo, vel disiungendo ipsius coniugij prærogatiua, quia fauorabilis res est, rectè recipiuntur, c. videtur, in fine, 36. q. 6.